

Дикий сон мені щоночі сниться

Євген Плужник

Дикий сон мені щоночі сниться:

Я – скрипаль в пивниці "Mon ami",
Награю гостям такого Гриця,
Що ніхто й ніколи не умів...

А вони, вигукуючи хрипко,
П'яно плачуть, всіх і все клянуть...
...Голосніше вий, ледача скрипко,
Розливай гарячу каламуть!..

Але тихші все й журніші звуки...
Все щиріші рухи і слова...
Голови не слухаються руки,
Нижче й нижче никне голова...

І тоді п'яним потворним дивом
Вибухає істина на мить, –
На руках, що держать кухлі з пивом,
Кров чиясь парує і кипить!

І все ширше шириться пивниця...
І пливуть в кривавім тумані
Посинілі передсмертні лиця,
Плач і зойки – дикі і п'яні!

І в гурті, між вбивників і трупів,
Я, скрипаль з пивниці "Mon ami",
Вию так в обличчя ночі глупій,
Як ніхто й ніколи не умів.